

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 60.

Ottende Session.

Tyrgetyvende Møde.

Fredagen den 13de Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Fra Formanden i det andet Thing er mig meddeelt, at Thinget har foretaget Valg af to lønede Revisorer efter Grundlovens § 53 til Regnskabet for 1856—57, og at dette Valg er faldet paa Professor Dypmann og Overretsprocurator B. Christensen.

Jeg har fra Formanden i det andet Thing modtaget det der vedtagne Forslag til Lov, angaaende Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29de Februar 1792 m. m., med Anmodning om at forelægge samme for Landstinget. Forelæggelsen skeer herved.

Efter Dagsordenen bliver at foretage den af den 3die Landstingsmand for 11te Kreds (Bloch) indbragte Forespørgsel til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Forespørgselen har været trykt omdeelt. Den ærede Interpellant har Ordet.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 683, hvor dog Ordet „Holmestrands“ er en Trykfeil for „Holmslands“.)

Bloch: Det vilde vistnok være meget urigtigt, om en Rigsdagsmand vilde betragte sig i den Grad som Repræsentant for sin Valgfreds, at han derved ikke ret kunde blive sig bevidst som egentlig Folkerepræsentant; men det vilde ogsaa være meget urigtigt, om han

i en saadan folkelig Bevidsthed vilde løsrive sig fra sin nærmeste Kreds, saaledes at han ikke søgte sig i et nærmere Forhold til denne end enhver anden Rigsdagsmand, og det vilde være desto mere urigtigt, jo mere Gienkommelig en saadan Kreds og Egn maatte have ved sig, og jo mere Trang til og Krav paa at komme i gunstigere Betragtning end hidtil den maatte have. Som jeg da ifjor i et saadant Hensyn til min nærmeste Kreds sandt Dypfordring til at henlede Opmærksomheden paa et specielt Forhold i det vestlige Jylland, saaledes har jeg ogsaa iaar i dette Hensyn fundet Dypfordring til atter at bringe denne Sag i Erindring. Jeg skal imidlertid ikke trætte ved en lang Indledning til Forespørgselen, idet jeg har troet at kunne henholde mig til Motiveringen, hvortil jeg ifjor støttede min Forespørgsel om samme Gjenstand. Jeg paaviste da det ganske Særegne og Abnorme i den Sogneforbindelse, der finder Sted i Holmslands Pastorat i Ringkjøbing Amt, idet den lange Klitstrækning, der adskiller Ringkjøbing Fjord fra Havet og er beboet af omtrent 600 Mennesker, er henlagt til Nykirke-Sogn paa Den Holmsland, hvorfra den er adskilt ved et Vand, der til visse Tider frembyder uovervindelige Vanstueligheder for Pasfagen. Jeg gjorde opmærksom paa, at de sybligste Beboere for at naae Kirken eller Præstegaarden have 4 gode Mile at tilbagelægge, gode med Hensyn til Længden, men ingenlunde gode med Hensyn til Rejsens Bequemmelighed, uden forsaavidt man kører blødt i Sandet; Veien snøer sig nemlig for en stor Deel imellem Klitterne, er saaledes altid langsom og besværlig og om Vinteren stundom usarbar. Jeg udtalte det ifjor og skal gjentage det iaar som min Over-